

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci navrhovatele: **P. Č.**, o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích,

t a k t o :

- I. Krajský soud v Českých Budějovicích **je povinen** ve věci vedené u něj pod sp. zn. 10 Nc 954/2009 učinit do 20. 12. 2009 procesní úkon podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění.
- II. Navrhovateli **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel učinil u Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále „krajský soud“) dne 6. 10. 2009 podání, v němž namítá nesprávný postup doručovacího orgánu – České pošty, a.s. v konkrétních případech jemu doručovaných písemností. Navrhovatel požadoval, aby krajský soud vydal rozsudek, v němž by zakázal doručovacímu orgánu, jmenovitě Pošta 1 a 3 České Budějovice a Pošta Volary, aby pokračoval v porušování jeho práva mít soudní a správní zásilky připraveny k vyzvednutí po dobu 15 dnů službou odnášky nebo poste restarte, pakliže takový postup dodání předpokládají a vyžadují předpisy, dále požadoval zrušení rozhodnutí doručovacích orgánů v podání uvedených; rovněž požadoval, aby krajský soud přikázal provozovně podniku Česká pošta, a.s., aby žalobci do konečného rozhodnutí soudu ponechávaly v dodacím místě Pošta 1 a 3 opisy rozhodnutí o vrácení písemností.

Krajský soud věc navrhovatele vyřídil dne 9. 10. 2009 neformálním přípisem, v němž konstatoval, že věc nespadá do správního soudnictví, přitom upozornil navrhovatele, že i jeho další podání v této věci, pokud nebudou obsahovat nové skutečnosti a nebudou spadat do kompetence krajského soudu ve věcech správního soudnictví, budou bez dalšího zakládána do spisu, aniž by byl navrhovatel vyrozumíván o způsobu vyřízení.

Dne 22. 10. 2009 učinil prostřednictvím krajského soudu navrhovatel podání adresované Nejvyššímu správnímu soudu, v němž se domáhá procesního úkonu, jímž bude vyzván k určitému odstranění vad návrhu nebo bude návrh způsobem stanoveným

v soudním řádu správním odmítnut pro neodstranitelný nedostatek podmínky řízení. Vyrození krajského soudu ze dne 9. 10. 2009 je svými účinky odepřením všech subjektivních veřejných práv navrhovatele.; navrhovatel přitom konstatuje, že legitimaci k návrhu, který činí mu dává současný procesní stav, kdy je vystaven výhrůžce, že soud věc zákonně neprojedná.

Navrhovatel učinil u krajského soudu podání, kterým se domáhal, aby krajský soud v předmětné věci (o jeho návrhu) rozhodl. Soud ve věci učiněného návrhu, jímž se navrhovatel domáhá, aby konkrétní subjekt ustal v určitém chování, v důsledku kterého jsou porušována práva navrhovatele nebo naopak požaduje, aby mu určitá práva byla přiznána, resp., aby bylo vydáno nebo zrušeno správní rozhodnutí, je vždy povinen rozhodnout, a to postupem předvídaným zákonem, tzn. usnesením nebo rozsudkem. Krajský soud tedy pochybil, nepostupoval-li v řízení v souladu s ust. § 37 odst. 5 a věc vyřídil neformálním přípisem, čímž odňal navrhovateli možnost přístupu k soudu, jakož i příp. možnost následné soudní obrany.

Soud je povinen zkoumat podmínky řízení, bez jejichž existence nemůže soud ve věci meritorně rozhodnout. Nedostatek v těchto podmínkách může být podle své povahy buď odstranitelný nebo neodstranitelný; k tomuto nedostatku přihlíží soud ex offio. V případě odstranitelného nedostatku je soud povinen vyzvat navrhovatele k jejich odstranění, jde-li o podmínky neodstranitelné (např. překážka res iudicatae, překážka litispendence, nedostatek pravomoci soudu ve správním soudnictví, jakož i nedostatek věcné příslušnosti) soud návrh podle ust. § 46 odst. 1, resp. odst. 2 s. ř. s. odmítne. Takový postup však krajský soud neuplatnil.

Podle § 174a odst. 1, věty první, zákona o soudech a soudcích, v platném znění (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení (dále jen „návrh na určení lhůty“).

Podle odstavce 8 cit. usnesení dospěje-li příslušný soud k závěru, že návrh na určení lhůty je oprávněný, určí lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy. V daném případě absentoval jakýkoli úkon, resp. krajský soud zvolil v řízení postup nesouladný se zákonem.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud posoudil návrh navrhovatele na určení lhůty k provedení procesního úkonu jako důvodný.

Návrh navrhovatele byl uznán jako oprávněný, ve smyslu poslední věty ust. § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích hradí náklady řízení o něm stát. Vzhledem k tomu, že navrhovatel náhradu žádných nákladů řízení neuplatňoval a vznik takovýchto nákladů z obsahu spisu ani nevyplývá, soud rozhodl tak, že navrhovateli se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (ust. § 174a odst. 9, věta druhá, zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 13. listopadu 2009

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu